

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑστίας πωλεῖται ἀντὶ λ. 10 ἢ εἰκῶν τοῦ

ΕΡΜΟΥ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Εἰς τὸν Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Σύλλογον ὁ κ. Ἀνδριτοῦνης προσήνεκε δρχ. 1,000.

Ἐπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὁ ἐν Λοιδίῳ κ. Ἰω. Κασαβέτης καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ κ. Καικιλία Κασαβέτη προσήνεκον λίρας στερλίας 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2103. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Θ', 30 Μαρτίου 1880. Ἀριθ. 222 (170). Λεπτά 20. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 6, 4^{ος}, σ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοίωτον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἰωάννου Νοταῶ. — Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλου ὑπὸ Στεφάνου Α. Κουμανοῦδη. — Οἱ σήμερον Ἕλληνες. (Ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ περιηγήσεως τοῦ Ἰωσήφ Ρεῖνὰ) ὑπὸ Ε. Δ. Ροῖδου. — Ἄνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλλοῦ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Ἀλέξανδρος Δρυμᾶς, ὁ υἱός. — Ἡ ἀνθρωπογενεῶν. — Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ροσσουκῶ. (Μετάφρ. Γ. Ζωχοῦ). — Δάνειον Πνεύμα. — Ἀλλήθειαι. — Ἐντυπώσεις. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καὶ ἑβδομάδα.

2104. Δοσιέσιον διαγωνίσμα κατὰ βελτιώσεως καὶ ἐμψυχώσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι γεωργίας. Πόνημα Π. Ι. Χαλκιοπούλου, βραβευθὲν ὑπὸ τῶν κριτῶν. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Μεταρρυθμίσεων, 1880, 8^{ος} σ. 362, ὄρ. ν. 3. — Ἐκ τῶν Προλεγόμενων τῆς ἀξιοσπουδαίου ταύτης πραγματείας μεταφέρονται τὰ ἐπόμενα: "... Ὅλοι οἱ εἰλικρινῶς ἀγαπῶντες ἡμᾶς δὲν παύουσι συμβουλευόντες μας νὰ τραπῶμεν πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον, οἱ ἄλλοι δὲ ἡμῶν καθ' ἑκάστην μας κτηποδοὶ κατὰ πρόσωπον τὴν ὕβριν ὅτι εἰμῶθα ἀνάξιοι προσοχῆς, ὡς μὴ δόντες δείγματα πρακτικῆς δικαιοσύνης καὶ βίου ἐνεργοῦ. Ἡμεῖς ὅμως, ὡς μερικῶτα δόστραπα, ἀνάληγοι μένομεν καὶ εἰς τὰς συμβουλάς τῶν φίλων καὶ εἰς τοὺς ἐνεσημασμένους τῶν ἑθρῶν.

Ἐν Ἑλλάδι πᾶς γεωργός, καὶ πᾶς μὴ νομικὸς, μὴ ἱατρός, μὴ φιλόλογος — μόνον δὲ νομικοὺς, ἱατροὺς καὶ φιλόλογους, παραίτηται τὸ ἡμέτερον ἐκπαιδευτικὸν σύστημα, — λογίζεται ἄνθρωπος γυδαῖος, μηδαμινός, βλάξ! Ἰδιοκτῆμων, γεωργός, κεντῖλος, ἔμπορος, πραγματευτής, τεχνίτης, εἶναι ἄνθρωποι ἀνάξιοι προσοχῆς, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν βλάυσαι, ποταπά! Τοῦτο δὲ συμβαίνει εἰς χώραν καυχωμένην ἐπὶ ἀκράτου πολιτικῇ ἐλευθερίᾳ. Ἀλλὰ μὴ ἡ ἐλευθερία, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ καυχώμεθα, εἶναι ψευδής! Ἀληθῆς ἐλευθερία ὑπάρχει μόνον ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄνθρωποι εὐημεροῦσι διὰ τῆς ἐργασίας. Ὅτε εἰς τοὺς φελλάχους τῆς Αἰγύπτου, ἢ εἰς τοὺς σαράνους τῆς Δακίης ὅσας θέλετε πολιτικῆς ἐλευθερίας — καὶ οἱ τελευταῖοι ἔχουσι ἀρκετὰς, — προκοδοτήσατε αὐτοὺς μ' ὅσα θέλετε νομοθετήματα, καὶ ἀνεγείρατε εἰς τὸ κἄθρον καὶ εἰς τὸ Βουκοῦρστῖον ὅσα δυνήθητε πανεπιστημιακά, γυμνάσια καὶ σχολεῖα, ὅμοια τῶν ἰδικῶν μας, διὰ μὴ ἐκπαιδεύονται μόνον νομικοὶ, ἱατροὶ καὶ φιλόλογοι, ἀφήσατε δὲ αὐτοὺς ἀπαιδεῦσθαι εἰς τὴν τεχνικὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὰς παραγωγικὰς μεθόδους, καὶ θὰ εἶδῃτε ὅτι ὁ φελλάχος, ἐξακολουθῶν νὰ ἐργάζεται τυφλῶς καὶ βραδύρως, θὰ μὴ εἶδῃτε φελλάχους, καὶ ὁ σαράνος, ὡσαύτως, πάντοτε σαράνος, καὶ θὰ εἶδῃτε προσίτι ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, μ' ὅλα τὰ φῶτα τὰ ὁποῖα ἠδελύσατε νὰ τοὺς δώσατε, κατήνησαν δυστυχετέροι παρ' ὅσον ἦσαν δυστυχεῖς, προτὸν νομίσαντες ἐξαυτοὺς πεφωτισμένους. Μετεχειρίσθησαν τὸ παράδειγμα ἄλλων λαῶν ἀπαιδιῶτων, διότι θὰ μὴ ἦτο λυπηρότατον τὸ παράδειγμα τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, ὅμῃα γενο-

μένου τοῦ μᾶλλον ἀκαταλλήλου εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος. Μόνοι αἱ πειραματικαὶ ἐπιστῆμαι βέβουσι ἀμέσως πρὸς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πρὸς τὴν ταχύτεραν τῆς καταστάσεώς του βελτίωσιν. Πᾶς δὲ ἄνθρωπος, καὶ πᾶς λαός, ἐπιθυμεῖ τὴν εὐημερίαν του. Ἐκ τῶν δύο τούτων μεγάλων ἀρχῶν ἐκπορεύεται πᾶσα ὄψις πρὸς τὸν πολιτικὸν σκοπὸν σήμερον δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ ἡ πεφωτισμένη καὶ παραγωγικὴ ἐργασία. Ἐργασία μὴ παραγωγικὴ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν τῆς ἐργασίας, διὰ νὰ ἦναι δὲ παραγωγικὴ, πρέπει νὰ φωτίζεται, καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς, ἀπὸ τοῦ φῶς τῆς ἐπιστήμης, νὰ ἐκτελεῖται δὲ διὰ μεθόδων ἀπλοποισῶν αὐτῆν, διότι ἡ ἀπλοποίησις καὶ χρόνον οἰκονομεῖ καὶ ἐνέργειαν.

Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο βεβαίως χώρα ἐπιφανὴς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, διὰ τὰς προόδους αὐτῆς, ἀν' ἀπ' ἀρχῆς, διὰ καταλλήλου παιδείσεως ἢ διανοίᾳ τῆς ἤθελε στραφῆ πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον καὶ τὴν πεφωτισμένην ἐργασίαν. Ἰσως σήμερον θὰ ἦτον εἰς κατὰστασι νὰ συναγωνισθῆ, κατὰ τινα λόγον, εἰς τὸν διεθνή ἀγῶνα τοῦ παγκοσμίου πλοῦτου καὶ τῆς παγκοσμίου εὐημερίας, τὴν ὁποίαν ποθεῖ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ εὕρῃ!

Τελοσπάντων τὸ πείραμα ἐγένετο, καὶ τὰ ἀποτελέσματα του εἶναι καταφανῆ. Τὴν κατωρθώθη ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν παραγωγικῶν τοῦ ἔθνους δυνάμεων ἐκ μόνῃς τῆς δημιουργίας ἐπιστημῶν, ἀνικάνων νὰ συντελεσῶσιν εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ τὴν αὐξησιν τῆς ἔθνικῆς παραγωγῆς! Ἐπεθόμενον νὰ ἦτο δυνατόν νὰ συμπερισθῶ καὶ ἐγὼ τῆς ἀγαλλιάσεως τῶν πρυτανέων τοῦ πανεπιστημίου, ἀναγγελλόντων κατ' ἔτος τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ἀπολυομένων νομικῶν, ἱατρῶν καὶ φιλόλογων! Ἀλλ' ἡ καρδιά μου εἶναι ἀναίσθητος εἰς τοιαύτην ἀγαλλίαν. Παρατηρήσατε τοὺς πλείστους τῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτηρίων ἀποφωτῶντων νέων εἰς τί ἐνασχολοῦνται καὶ τί παράγουσι! Ἐξῶτα αὐτοὺς πῶς πένοται, καὶ τίνες ἐξ αὐτῶν πῶς λιμοκτονοῦσι! Μελετήσατε τὴν ἐνταυθεν προσγινομένην, καὶ καθ' ἑκάστην αὐξάνουσαν, διακθοράν! Ποῦ ἀρά γε τὸ μέγα τοῦτο κακὸν θὰ φθάσῃ, μετὰ παρελευσίν ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν! Ἐπικαλοῦμαι, θερμοῖς θαυροῖς, τὴν υἱοπατρίαν σας! Ἀκούσατε, ἀκούσατε!

Οἱ νέοι οὔτοι, ἐξ ἀνάγκης, ὅλοι σχεδὸν εἶναι ἐφημεριδογράφοι, ὅλοι ποιηταί, ὅλοι μυθιστοριογράφοι, ὅλοι μεταφρασταὶ μυθιστορημάτων, ὅλοι δραματοποιοὶ, ὅλοι πολιτικοί! Ἡ ἐλαφρὰ λεγομένη φιλολογία, τυφλὴ παρ' ἡμῖν καὶ ἀηδῆς ἀπομίμησις, εἶναι τὸ κυριώτερον αὐτῶν στάδιον, οἱ δὲ ἐκ τοῦ τοιοῦτου σταδίου παραγόμενοι καρποὶ εἶναι ὅμοιοι τῶν καρπῶν, τοὺς ὁποίους τοῦτο παρήγαγε καὶ παρ' ἄλλοις εὐρωπαϊκῶσι λαοῖς. Ἀπομίμησις ἄδελφῶν, περὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν μαρτυρίαν ἀνδρὸς ἐκ τῶν σφαιτέρων τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς.

Ὁ Μακώλεϋ λέγει ὅτι, κατὰ τὸν δέκατον ἑβδομον αἰῶνα ἡ ἐλαφρὰ φιλολογία ἐν Ἀγγλίᾳ εἶχε κατανήσει πληγῇ καὶ ἀσχος ἐθνικόν! Ἐἴς τοιαύτης φιλολογίας οἱ ἐργάται — ἐξακολουθεῖ ὁ μέγας ἱστορικὸς — τόσον ὀλίγα ἀφελόντο ἐκ τοῦ ἔργου των, ὥστε ἦσαν ἡμαχασμένοι νὰ φορολογῶσι τοὺς προϋχοντας τοῦ τόπου. Πᾶς πλοῦτος καὶ φιλάγαθος λόρδος ἐπιλοροεῖτο ὑπὲρ πηλοῦς συγγραφέων, τῶν ὁποίων αἱ ὄγληραι ἀπαιτήσεις καὶ αἱ χαμερπεῖς κολακείαι δὲν ἤθελον σήμερον πιστεῦσθαι. Ἡ ἀφιέρωσις βιβλίου τινὸς ἔπρεπε ν' ἀνταμειβῆθῃ διὰ χρυσοῦ, καὶ τὸ δωδόμενον ποσὸν ὑπερέβαινε πολλὰς τὴν ἀξίαν τοῦ χειρογράφου, ἂν τοῦτο ἐπωλεῖτο. Συνεχῶς δὲ ἐτυπῶντο βιβλία, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς ἀφιέρωσις πρὸς τινα τῶν σημανόντων. Τὸ ἔμποριον τοῦτο τῶν ἐπαίων κτήρα τὰ ἀποτελέσματά του. Ἡ κολακεία ἔθρασεν ἐνίοτε μὲχρις ἀνοησίας, καὶ ἐνίοτε μὲχρις ἀνοσιδότητος. Οἱ ποιη-

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1077.

Πολλοί ανάγωγοι αποκαλοῦσι τοὺς ἱερεῖς Ταβλαν-
μπάδας. Τί σημαίνει τὸ ἐπίθετον τοῦτο;

1078.

Ἐκ δύο εἰδῶν οἴνων, ὧν ὁ μὲν εἰς τιμᾶται 70 λεπτά
καὶ ὀκτάν, ὁ δ' ἕτερος 80, οἰνοπώλης τις ἐποίησε μίγμα
τιμώμενον πρὸς 72 λεπτά τὴν ὀκτάν.

Πόσα μέρη ἔλαβεν ὁ οἰνοπώλης ἐκ τοῦ πρώτου οἴνου καὶ
πόσα ἐκ τοῦ δευτέρου ὅπως ποιήσῃ τὸ μίγμα του;

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 24 Μαρτίου 1880.

Ε. Γ.

1079.

Ὁ κάλλιπος τῆς Ἑστίας φίλος κ. Μαρσάκιος de Queux de St. Hilaire
ἀπεθάνον αὐτῆ τὴν ἐπομένην ἑπιστολῇ, ἑλληνιστὶ γαλλογαλλῶν, καὶ διαφόρους
γυλλιώτικας λογιζομένης. Σ. τ. Δ.

Ἐν Cannes, τῆ 24 Μαρτίου 1880.

Φίλε Κύριε,

Πρὸς τὸν φίλον μου κύριον Κόμητα de Nonne, στρατηγόν,
ἐλθόντα πρὸ μικροῦ μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐνταῦθα,
ἐδάμνασα τὴν ἀγαπητὴν Ἑστίαν. Ὁ στρατηγὸς de Nonne,
ὅστις ἐπολέμησεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος (1827—1829), ἐνθυ-
μείται ἀρετὰ καλὰ ἀκόμη τὴν ὠραίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν,
καὶ ἀνέγνωσε μετὰ μαγίστης εὐχαριστήσεως τὴν καλὴν ἐφη-
μερίδα σας. Ἐλυσε διάφορα προβλήματα τῆς καὶ μοὶ ἔδωκε
νὰ σὰς στεῖλω τοὺς ἐγκλεισμένους ὡδε λογογράφους καὶ
mots carrés. Ἐὰν δημοσιεῖσθε αὐτά, σὰς παρακαλῶ νὰ
μοὶ στείλετε δύο ἀντίτυπα, ὅπως προσφέρω τὰ ἐν πρὸς τὸν
φίλον στρατηγόν, ὅστις μὲ ἐπεφόβητις νὰ σὰς συγχάρω ἐκ
μέρους του διὰ τὸ ὠραῖον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνελάβετε.

Ὅλος ὑμέτερος

Mis de Queux de St Hilaire.

Mot carré.

[Τῶ πρώτῳ λότῃ δοθῆσεται ἀμοιβή τις].

Quand gronde l'ouragan dans la froide saison,
J'offre un asile sûr. Que me fait la musique
Si, privé du second, je n'entends pas un son?
Je suis, pour le marchand, une pauvre pratique
Quand mon troisième, hélas! est dûment constaté
Et dans mon portefeuille et dans ma bourse vide.
Mon dernier, adjectif, décrit la qualité,
L'épaisseur du cheveu, du fil qui se dévide
Au dessus des près verts, dans un beau jour d'été.

ΑΥΣΕΙΣ

1069.

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὁ φοῖνιξ ἀνήκει εἰς τοὺς μύθους. Οὐ-
δεὶς πλέον ἐρωτᾷ ἂν ὁ φοῖνιξ ὑπῆρξε ποτε πράγματι, πᾶς
τις δὲ περιορίζεται εἰς τὸ νὰ θεωρῇ αὐτὸν ὡς πλάσμα τῶν
ἱερέων τῆς Αἰγύπτου, οἵτινες ἐπενόησαν τὸ πτηνὸν τοῦτο,
ὅπως παραστήσωσι δι' αὐτοῦ συμβολικῶς τὴν ἀθανασίαν
τῆς ψυχῆς. Δὲν ὁ ἀνακρίνωμεν λοιπὸν τοὺς συγγραφεῖς,
ὅσοι ὁμιλοῦν σπουδαίως περὶ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνον ὅπως ἴδω-
μεν τὰς ἰδιότητας ὅσαι ἀπεδίδοντο εἰς αὐτόν. Ἐπάγχει,
λέγει ὁ Ἡρόδοτος, ἱερὸν τι πτηνὸν καλούμενον φοῖνιξ.
Τοῦ πτηνοῦ τούτου μόνον τὴν εἰκόνα εἶδα, διότι δὲν ἔρχε-
ται εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰμὴ σπανιώτατα. Βεβαιοῦσι δ' οἱ
Ἕλληνοπολιταί, ὅτι τὸ εἰς Αἴγυπτον τοῦτο ταφειδίον του ὁ
φοῖνιξ ἐπιχειρεῖ κατὰ πᾶν παντακοσιοστὸν ἔτος, ἑσάκις ἀπο-
θίνῃ ὁ πατὴρ του. Ἐὰν αἱ εἰκόνας τοῦ πτηνοῦ, ὅσας εἶδα,
εἶνε πισταί, ὁμοιάζει πολὺ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα
μὲ τὸν ἀετὸν. Καὶ τὰ μὲν τῶν πτερῶν του εἶνε χρυσοκόμα,
τὰ δὲ ἐρυθρά. Διηγοῦνται δὲ περὶ αὐτοῦ πράγματα, τὰ
ὁποῖα ἐγὼ δὲν πιστεύω, ὅτι δηλ. ὁ φοῖνιξ ἀποθανόντα τὸν
πατέρα του βλασκαίνει ἐντὸς σμύρνας, καὶ οὕτως ἔχοντα
μεταφέρει αὐτὸν ἐξ Ἀραβίας εἰς Αἴγυπτον, ὅπου καὶ ἀπο-
θεύεται αὐτὸν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἥλιου». Καθὼς βλέπει ὁ ἀνα-
γνώστης, ὁ Ἡρόδοτος εἶνε ὀλίγον γλαυρὸς ὡς πρὸς τὰ περὶ
τοῦ φοῖνικος, ὅθεν καὶ δὲν πρέπει νὰ ζητήσωμεν νὰ μᾶς πλη-
ροπορήσῃ αὐτὸς περὶ τοῦ θαύματος τῆς ἀναγεννήσεώς του!
Οἱ πατέρες ὁμοῦ τῆς ἐκκλησίας εἶχον λόγους νὰ εἶνε ὡς
πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο θετικώτεροι. Ὅταν πλησιάζῃ ὁ ἀ-
ποθάνῃ, λέγει Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ὁ φοῖνιξ ἐπιχειρεῖ ὁ
ἴδιος τὸ βλάσμεμά του. Συλλέγει σμύρναν, λίθανον καὶ

ἄλλα ἀρώματα, κατασκευάζει μὲ αὐτὰ εὐώδη νεκρικὴν κλι-
νην, ἐγκλείεται ἐντὸς αὐτῆς καὶ ὠρισμένον χρόνον καὶ ἀπο-
θνήσκει. Ἀφ' οὗ καταναλωθῶσιν αἱ σάρκες του, γεννᾶται
σκώληξ τις, τραφόμενος ἐκ τῶν λειψάνων τοῦ φοῖνικος, καὶ
καλύπτεται μὲ τὰ πτερά του. Ἄμα δ' ἀεθίσας καὶ γενό-
μενος ἀρετὰ ἰσχυρὸς ὥστε νὰ πετάξῃ, ἀναλαμβάνει τὸν
τάφον, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐγκλεισμένον τὸ λείψανον τοῦ πα-
τρός του, καὶ μεταφέρει αὐτὸν ἐξ Ἀραβίας ἕως εἰς τὴν ἐν
Αἰγύπτῳ Ἥλιούπολιν. Διαβαίνει δὲ τὸν ἀέρα ἐν καθαρῇ
μεσημβρίᾳ, καὶ ἐνώπιον ὄλων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως,
θεωμένον αὐτὸν, ὁπάγει καὶ καταθέτει τὸ ἱερὸν του φορ-
τίον ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἥλιου, μεθ' ὃ καὶ ἀφίπταται. Οἱ
ἱερεῖς συμβουλευθέντες τὰ χρονικά των, καὶ ὑπολογίσαντες
εὐρηκαν, ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀνανεοῦται κατὰ πᾶσαν
πεντακοσιοετηρίδα. Οἱ λόγοι οὗτοι εἶνε βεβαίαις πολὺ θε-
τικώτεροι. Ὁ δὲ Σολῖνος μᾶς παρέδωκε καὶ περιγραφήν
τοιαύτην, ὥστε ὑποθέσει τις, ὅτι ὁ συγγραφεὺς οὗτος εἶδε
τὸ ἱερὸν πτηνὸν ἄλλως ἢ ἐν εἰκόني. «Τὸ πτηνὸν, λέγει, εἶνε
μέγα, καθὼς ὁ ἀετὸς ἢ κεφαλὴ του φέροι πτερά, ἀνυψού-
μενα εἰς σχῆμα κώνου ὁ λαμῖός του περικυκλοῦται μὲ θυ-
σάνους, ὁ δὲ τράχηλός του λαμπρὸς ὡς ὁ χρυσός· τὸ ἐπί-
λοιπον μέρος τοῦ σώματός του εἶνε πορφυρὸν, ἐκτὸς τῆς
οὐρᾶς, ὅπου τὸ κυανοῦν εἶνε ἀναμειγμένον μὲ τὸ λαμπρὸν
χρῶμα τοῦ βόθρου».

Τὸ θαυμάσιον πτηνὸν παρέμεινε παρὰ τοῖς νεωτέροις ὡς
ὄρος παρομοιώσεως ἐπὶ παντός ὅ,τι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος
του, ἢ τοὐλάχιστον λίαν ἔξοχον καὶ λίαν σπάνιον.

Ἐνθάδε κείται, λέγει γαλλικὸν τι ἐπιτάφιον ἐπίγραμμα,
ἐνθάδε κείται ἐρωμένη πιστὴ εἰς τὸν ἑραστήν τῶν, ἀληθῆς
φοῖνιξ, θαῦμα πίστεως, καὶ ἐκείνος δὲ ἔμεινε ἀπαρηγό-
ρητος διὰ τοῦτο, ἄλλος φοῖνιξ ἐπ' ἔλξης ὡς καὶ αὐτῆς.

Ὅμοιος καθιερώθη καὶ ἡ φράσις: εἶνε καθὼς ὁ φοῖ-
νιξ, ἀναγεννᾶται ἐκ τῆς τέφρας του· ἀλλ' ἡ πα-
ροιμιώδης αὕτη φράσις δὲν εἶνε τὸσον συνήθης, ὅπερ εἶνε
καὶ προτιμότερον· διότι σήμερον πρέπει νὰ εἴμεθα λίαν
εἰδωλοὶ περὶ τὴν χρῆσιν φράσεων, περιγενοσῶν τοιούτους
μυθολογικοῦς ὑπακρινισμοῦς. Ὅπως ὁ φοῖνιξ ἐπενόησεν ὡς
σύμβολον τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, οὕτως καὶ ὁ πελεκάν,
ὁ διατρυπὸν μὲ τὸ ῥάμφος τὸ στήθος του, ὅπως θρέξῃ
τοὺς νεοσσούς διὰ τοῦ αἵματός του, ἦτο ἡ εἰκόνη τῆς φιλο-
στόργου ἀφοσιώσεως. Ὁ πελεκάν φωνεῖται ἑαυτὸν, ὅπως
ἀναστήσῃ τοὺς νεοσσούς του, ἦτο διὰ τοὺς πρώτους χρι-
στιανούς τὸ ἐμβλημα τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς
ἀπολυτρώσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Μαρτίου 1880.

X.X.

1070.

269.

1071.

14	6	23	2	20
3	17	15	9	21
10	24	1	18	12
16	13	7	25	4
22	5	19	11	8

1072.

Σιμοράκη.

1073.

C A R E M E

S A V A T E

S A L A D E

M A L I C E

R A C I N E

1074.

Le silence parce qu'il est général.

Le tabac parce qu'il est caporal.

1075.

Le caractères ne sont plus les mêmes en grandissant.

1076.

Marin — main.